

معماری پایدار معماری پاسخگو

مهندس حمیدرضا شعبانی*^۱، مهندس امیر اله دادی^۲، مهندس بابک محمدزاده^۳

Email: Shabanihamidreza67@gmail.com¹. alahdadi.am@gmail.com². Archbabak.mohammadzadeh@gmail.com³

چکیده

در گذشته معماری و مجتمع های زیستی جوابگوی نیازهای مادی، معنوی و فرهنگی ساکنان خود بوده اند و با بکارگیری اراده هوشمند و استفاده از مواهب طبیعی منجر به زیستی پایدار با کمترین آسیب به نظام متعادل طبیعت در مناطق خود شده که خود نتیجه نگرش انسان کهن به محیط زندگی خود بوده است. انسان کهن، با شرایط محیطی و همراه با طبیعت عمل کرده در حالی که انسان امروز خود را نه بخشی از طبیعت بلکه نوعی نیروی خارجی ملزم به غلبه بر طبیعت میداند در نتیجه انسان با ساخت سکونتگاه های نامناسب با شرایط طبیعی و با زیاده روی در مصرف انرژی و سوختهای فسیلی پایان پذیر و ذخایر نسلهای آتی، مصرف بیش از اندازه، باعث تباهی منابع طبیعی و آلودگی محیط زیست خود شده است. انسان کانون اهداف توسعه پایدار قرار گرفته و نیاز است به یک زندگی سالم، پر بار و هماهنگ با طبیعت است. با توجه به اهمیت پاسخگویی به نیازهای جسمی و روانی انسان در توسعه پایدار، معماری پایدار توجه به این نیازها و پاسخگویی به آنها را باید مد نظر قرار دهد. هدف را میتوان یافتن راه حل های معمارانه ای دانست که بهترین شرایط زیستی مناسب و همزیستی بین هر سه گروه (۱- نیازهای انسان ۲- نیازهای فرد را در ارتباط با سایر افراد به عنوان موجود اجتماعی ۳- سلامت و پویایی ذهن انسان را تضمین کند). براین اساس تعریفی که توسط کمیسیون برانت لند ارائه شده است، در معماری پایدار برآورده شدن نیازهای روحی و جسمی ساکنان آن از اصول مطرح شده در این معماری است. زیرا تاریخ ثابت کرده است که هر چه فضا و معماری، نیازهای بیشتری از انسان را پاسخگو باشد، ارزشمند تر و ماندگارتر است.

واژگان کلیدی: معماری پایدار، توسعه پایدار، نیازهای زیستی